

Sygnatura akt VIII C 356/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Kalsztejn

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Piasek

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2022 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. kwotę 987,40 zł (dziewięćset osiemdziesiąt siedem złotych czterdzieści groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 601,18 zł (sześćset jeden złotych osiemnaście groszy) od dnia 13 lutego 2021 roku do dnia zapłaty;

- 386,22 zł (trzysta osiemdziesiąt sześć złotych dwadzieścia dwa grosze) od dnia 7 października 2020 roku do dnia zapłaty;

2. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

3. znosi wzajemnie koszty procesu między stronami postępowania;

4. nakazuje zwrócić z funduszy Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz pozwanego (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W. kwotę 191,40zł (sto dziewięćdziesiąt jeden złotych czterdzieści groszy) z zaliczki uiszczonej w dniu 24 czerwca 2021 roku zaksięgowanej pod pozycją 500071970329 tytułem nadpłaconych kosztów sądowych.

Sygn. akt VIII C 356/21

UZASADNIENIE

W dniu 1 kwietnia 2021 roku powód (...) Sp. z o.o. w Z., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył przeciwko (...) S.A. V. (...) w W. powództwo o zapłatę kwoty 2.218,22 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pełnomocnik wskazał, że w ramach prowadzonej działalności powód, będący autoryzowanym serwisem naprawczym marki R. i D., dokonał naprawy dwóch pojazdów marki R. (...) nr rej (...) i D. D. nr rej (...) uszkodzonych w wyniku zdarzenia drogowego. Z tytułu przeprowadzonej naprawy powód wystawił faktury, w zakresie których pozwany uznał wszystkie wymienione w nich czynności, obniżył jednak stawkę za rbg, zakwestionował

współczynnik odchylenia dla materiałów lakierniczych na poziomie 121% oraz koszty obsługi szkody oraz mycia pojazdu, co jest sprzeczne z rekomendacją Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady (...).

(pozew k. 5-8)

W dniu 19 maja 2021 roku strona pozwana, reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wniosła odpowiedź na pozew, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik wyjaśnił, że wystawione przez powoda faktury za naprawę zostały zweryfikowane w zakresie stawki za rbg. Ponadto pozwany nie uznał kosztów mycia i sprzątnięcia pojazdu, jako poycji objętych kosztami ogólnymi, kosztów przyjęcia i obsługi szkody oraz utylizacji materiałów, jako niezwiązanych z technologią naprawy, a także kosztów jazdy próbnej. W ocenie pozwanego wymienione koszty winny zostać uwzględnione w wartości stawki za rbg. Pozwany zakwestionował również zasadność stosowania odchylenia 121% na materiałach lakierniczych.

(odpowiedź na pozew k. 83-87)

W toku procesu stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód jest autoryzowanym serwisem naprawczym samochodów marki R. i D..

(okoliczności bezsporne)

W ramach prowadzonej działalności powód podjął się naprawy samochodu marki D. D. o nr rej. (...), uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 19 stycznia 2021 roku.

Szkoda była likwidowana w ramach zawartej umowy ubezpieczenia AC z pozwanym ubezpieczycielem.

(zlecenie naprawy k. 14)

W dniu 22 stycznia 2021 roku powód nabył od poszkodowanego wierzytelność przysługującą mu względem pozwanego z tytułu naprawy pojazdu.

(umowa przelewu wierzytelności k. 19)

W związku z wykonaną naprawą powód wystawił w dniu 29 stycznia 2021 roku fakturę VAT nr (...) na kwotę 6.452,28 zł. z terminem płatności na dzień 12 lutego 2021 roku.

(faktura VAT k. 11)

Pozwany zweryfikował fakturę w zakresie stawki za rbg, ponadto nie zastosował współczynnika odchylenia dla materiałów lakierniczych na poziomie 121% oraz zakwestionował koszty związane z obsługą szkody, utylizacją części oraz myciem pojazdu i jazdą próbną.

(okoliczność bezsporna)

Pozwany łącznie wypłacił powodowi z tytułu likwidowanej szkody kwoty: 2.703,31 i 2.298,26 zł.

(potwierdzenie przelewu k. 27-28)

W wiadomości email z dnia 12 lutego 2021 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty brakującej kwoty 1.450,71 zł tytułem brakującej części wynagrodzenia z tytułu wykonania naprawy blacharsko-lakierniczej pojazdu marki D..

(wydruk wiadomości email k 13)

W ramach prowadzonej działalności powód podjął się naprawy samochodu marki R. (...) o nr rej. (...).

Szkoda była likwidowana w ramach zawartej umowy ubezpieczenia AC z pozwanym ubezpieczycielem.

(zlecenie naprawy k.31)

W związku z wykonaną naprawą powód wystawił w dniu 22 września 2020 roku fakturę VAT nr (...) na kwotę 4.389,31 zł. z terminem płatności na dzień 6 października 2020 roku.

(faktura VAT k. 32)

W dniu 14 stycznia 2021 roku powód nabył od poszkodowanego wierzytelność przysługującą mu względem pozwanego z tytułu naprawy pojazdu.

(umowa przelewu wierzytelności k. 37)

Pozwany zweryfikował fakturę w zakresie stawki za rbg, ponadto nie zastosował współczynnika odchylenia dla materiałów lakierniczych na poziomie 121% oraz zakwestionował koszty związane z obsługą szkody, utylizacją części oraz myciem pojazdu i jazdą próbną.

(okoliczność bezsporna)

Pozwany łącznie wypłacił powodowi z tytułu likwidowanej szkody kwotę 3.621,80 zł.

(potwierdzenie przelewu k. 45)

W wiadomości email z dnia 7 października 2020 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty brakującej kwoty 767,51 zł tytułem brakującej części wynagrodzenia z tytułu wykonania naprawy blacharsko-lakierniczej pojazdu marki D..

(wydruk wiadomości email k 30)

Uzasadniony koszt naprawy samochodu marki D. D. o nr rej E: (...) wyniósł kwotę 5.602,75 zł. brutt.

Uzasadniony koszt naprawy samochodu marki R. (...) o nr rej (...) wyniósł kwotę 4.008,02 zł.

W rozpatrywanych szkodach bezzasadne było uwzględnienie kosztów jazdy próbnej mycia i sprzątnięcia pojazdu oraz utylizacji. Zasadne było podniesienie wartości materiałów lakierniczych o 21 %. Średnia stawka za roboczogodzinę w autoryzowanych stacjach obsługi pojazdów w regionie (...) wynosiła 185 zł netto.

(dowód z opinii biegłego k. 103-113)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne w części.

W myśl przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 k.c.).

W niniejszej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzeń komunikacyjnych, w wyniku których uszkodzeniu uległy samochody marki R. (...) i D. D.. W dacie szkody właściciele obu pojazdów łączyła z pozwanym

umowa dobrowolnego ubezpieczenia AC. Przedmiotem sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotową szkodę. Osią sporu w niniejszej sprawie była jedynie wysokość dochodzonego roszczenia z tytułu odszkodowania, a konkretnie wartość stawki za rbg z tytułu prac blacharsko-lakierniczych, zasadność zastosowania odchylenia na materiałach lakierniczych oraz naliczenia kosztów z tytułu obsługi szkody, mycia i sprzątnięcia pojazdu, utylizacji materiałów oraz jazdy próbnej.

Nie powielając ustaleń faktycznych przypomnienia wymaga, że zawierając umowę ubezpieczenia poszkodowani zdecydowali się na wariant serwisowy. Od tak wybranego zakresu ubezpieczenia uiszcili oni należną składkę, przy czym nie budzi wątpliwości, że wybrany wariant ubezpieczenia miał wpływ na wysokość składki i determinował sposób likwidacji szkody. Odnośnie spornej stawki za rbg postanowienia OWU dla szkody częściowej i wariantu serwisowego przewidywały, że odszkodowanie zostanie ustalone w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działające na terenie województwa, w którym znajduje się ten warsztat.

W niniejszej sprawie nie budziło wątpliwości, że powód naprawił przedmiotowy pojazd, z tytułu czego wystawił fakturę VAT. W fakturze tej uwzględniono stawkę za rbg na poziomie 200 zł netto. Jeśli w ocenie pozwanego stawka ta nie miała rynkowego charakteru i była zawyżona, to winien on to wykazać. Obowiązkiem pozwanego, który zakwestionował wysokość szkody jest bowiem udowodnienie, że wysokość szkody, wynikająca z dowodów zaoferowanych przez powoda jest zawyżona, a przyjęta stawka za rbg w istotny sposób odbiega od stawek stosowanych na rynku. Udowodnieniu podlegają fakty, a nie ich brak. To nie powód winien udowodniać, że poniesione koszty naprawy nie są zawyżone, lecz pozwany powinien dowodzić, że jest możliwe tańsze naprawienie uszkodzonego samochodu. W przypadku, gdy jak w niniejszej sprawie, naprawa odbywa się w (...), a roszczenie dotyczy refundacji poniesionych kosztów naprawy, powinnością powoda jest udowodnienie, iż rzeczywiście poniósł koszty w określonej wysokości. Udowodnienie tego jest możliwe np. w oparciu o dokumenty (umowy, rachunki, faktury) i nie jest konieczne zasięganie opinii biegłego w tej kwestii. Jak wyjaśnił Sąd Okręgowy w Łodzi w wyroku z dnia 5 lipca 2017 roku (III Ca 752/17, L.), dopiero gdy pomiędzy stronami procesu wywiąże się spór co do relacji poniesionych kosztów do kosztów rynkowych może być potrzebne zasięgnięcie opinii biegłego. Wówczas – zgodnie z art. 6 k.c. – ciężar dowodu spoczywa na stronie, która chce dowieść, że koszty poniesione przez poszkodowanego zostały zawyżone, zatem na pozwanym. W realiach niniejszej sprawy został dopuszczony dowód z opinii biegłego sądowego, która dobitnie wykazała, że stosowana przez powoda stawka za rbg spełnia warunek „średniej ceny usług stosowanej przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działających na terenie miejsca naprawy pojazdu” określony w § 17 ust. 3 pkt 2a OWU AC. Opinia biegłego stanowi przekonujący i miarodajny dowód w sprawie. Opinia ta odzwierciedla staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, wyjaśnia wszystkie istotne okoliczności, podaje przyczyny, które doprowadziły do przyjętej konkluzji, a równocześnie jest poparta głęboką wiedzą i wieloletnim doświadczeniem zawodowym biegłego. Jednocześnie opinii tej nie podważają pozostałe dowody zebrane w sprawie, nie była ona również kwestionowana w zakresie ustalonej stawki za rbg przez strony procesu. W konsekwencji całkowicie chybiona jest argumentacja pozwanego przytoczona w treści odpowiedzi na pozew, jakoby powód ustalił koszt robocizny w oparciu o stawki, których zastosowanie jest niezgodne z postanowieniami OWU. Znamienne jest, że pozwany kwestionując stawkę za rbg na poziomie 200 zł netto i wywodząc, iż nie ma ona umownego charakteru, nie dostarcza jakichkolwiek dowodów na poparcie własnych twierdzeń, tj. że umowny charakter ma stawka w wysokości 145 zł netto. Jednocześnie nie budzi wątpliwości, że powód składając zlecenie naprawy pojazdu, kosztorys, z którego wynika jakie konkretnie czynności naprawcze i dodatkowe zostały podjęte, ile roboczogodzin zajęły oraz jaka była ich wartość, wreszcie przedkładając fakturę opiewającą na kwotę zgodną z kwotą oznaczoną w kosztorysie naprawy, wykazał, że w związku ze zleconą naprawą wykonał wszystkie te czynności oraz ich koszt. W konsekwencji Sąd uznał, że pozwany nie zdołał wykazać, że powód dokonał naprawy pojazdu stosując stawki za rbg wykraczające poza poziom stawek umownych.

Wbrew twierdzeniom powoda, w ocenie Sądu nie był on natomiast uprawniony do zastosowania współczynnika odchylenia na materiałach lakierniczych na poziomie 121%. Wbrew twierdzeniom pozwanego taki poziom współczynnika nie był uzasadniony ze względu na treść łączącej strony umowy ubezpieczenia AC. Strona pozwana

zobowiązała się wypłacić odszkodowanie na podstawie cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemach A., E. lub (...). To odchylenia wynika natomiast z zastosowania innych systemów.

W ocenie Sądu brak było również podstaw do uwzględnienia w kosztorysie kosztów obsługi szkody, jazdy próbnej i utylizacji materiałów. W tej części Sąd w pełni podziela pogląd biegłego, że koszty te mieszczą się w kosztach prowadzenia działalności oraz są zawarte w wysokiej, lecz zasadnej stawce serwisowej 200 zł netto za rbg. Natomiast jeśli chodzi o jazdę próbną to została ona uznana przez biegłego za niecelową i niezasadną z uwagi na istniejące uszkodzenia przedmiotowego pojazdu. Jednocześnie, w świetle postanowień OWU AC, w szczególności § 17, nie budzi wątpliwości, że koszty, o których mowa nie były objęte ubezpieczeniem AC, które to ubezpieczenie, w przeciwieństwie do ubezpieczenia OC, nie przewiduje reguły pełnego odszkodowania i uzależnia sposób likwidacji szkody od wybranego wariantu ubezpieczenia i postanowień OWU.

W zakresie mycia i sprzątnięcia wnętrza pojazdu biegły oszacował te koszty na poziomie wartości po 30-80 zł. Przyjmując średnią tych stawek, Sąd zasądził kwoty po 50 zł z tytułu sprzątnięcia i mycia pojazdu, uznając, iż żądane w pozwie kwoty 320 zł za te czynności są wygórowane i nieudowodnione.

Wobec powyższego uwzględniając uzasadnione koszty naprawy pojazdu marki R. (...) na poziomie 6.759,97 zł oraz kwotę 100 zł obejmującą koszty mycia i sprzątnięcia pojazdu, należne odszkodowanie wynosi kwotę 6.859,97 zł. Pozwany na etapie likwidacji szkody wypłacił powodowi kwotę 6.060,02 zł. Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 799,95 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 2 czerwca 2021 roku do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałej części.

Przypomnienia wymaga, że niespełnienie świadczenia w terminie powoduje po stronie dłużnika konsekwencje przewidziane w art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie (§ 2 art. 481 k.c.). W omawianej sprawie powód określił termin płatności w wystawionej fakturze VAT (1 czerwca 2021 roku), dlatego też był uprawniony żądać odsetek od należnego mu świadczenia począwszy od dnia następnego.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o art. 100 k.p.c. stosując wzajemne zniesienie się tych kosztów. Powód wygrał bowiem proces w 44% w pozostałym zakresie przegrywając. Uwzględniając ten fakt jak również zbliżoną kwotę kosztów, jaką każda ze stron poniosła Sąd orzekł jak w punkcie 3 sentencji wyroku.

W związku z tym, iż strona pozwana nadpłaciła koszty sądowe, Sąd nakazał zwrócić pozwanemu niewykorzystaną zaliczkę na wynagrodzenie biegłego w wysokości 191,40 zł.